REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Stalna služba u Sinju

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Sinju, po sucu ovog suda Tei Lolić Prenc, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice VEDRANE BUDIMIR BEKAN iz Sinja, Franje Tuđmana 6, OIB: 09463704780, zastupane po punomoćniku Juri Grbavcu, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika ADDIKO BANK d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, zastupanog po punomoćnicima – odvjetnicima u odvjetničkom društvu Knezović i partneri u Zagrebu, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene dana 27. kolovoza 2026. u nazočnosti punomoćnika tužiteljice, dana 23. listopada 2026. godine, donio je i javno objavio

p r e s u d u

I. Utvrđuje se da su ništetne odredbe Ugovora o kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini broj: 216-277/2005 od 19. srpnja 2005., koji je solemniziran pred Zojom Puljiz, javnim bilježnikom u Splitu, broj OU-504/05, dana 21. srpnja 2005., te da ne proizvode pravne učinke za ugovorne strane, a kojeg su sklopili tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor i to:
a) sve odredbe ugovora u kojem u kojem je ugovorena obveza tužitelja platiti tuženiku kamatu po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci banke/tuženika, točnije u dijelu u kojem je tuženik ovlašten jednostrano mijenjati kamatnu stopu u skladu sa svojim odlukama i aktima te shodno tome povećavati ugovoreni anuitet, kao i u dijelu svih drugih odredaba ugovora i akata tuženika koje propisuju takav način promjene kamatne stope, što je posebno propisano člankom 3. i 6. ugovora.
b) sve odredbe ugovora u kojem u kojem je ugovorena otplata kredita uz korištenje valutne klauzule vezane za CHF (švicarski franak), što je posebno propisano člankom 2. i 3. ugovora.
c) Sve odredbe ugovora u kojem je ugovoreno plaćanje troškova obrade kredita, a osobito odredba članka 5 . koja glasi: „Prije isplate kredita odbijaju se troškovi obrade kredita u iznosu od 1,25 % (jedancijelihdvadesetpetposto) jednokratno.“ kao i sve druge odredbe ugovora i akata tuženika koji propisuju naplatu iste.

II. Odbija se postavljeni tužbeni zahtjev koji glasi:

"Dužan je tuženik u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju:
a) Na osnovi preplate zbog rasta anuiteta iznos od 4.771,20 €, Eura uvećano za zakonske kamate koja teku po stopi koja se do 31. prosinca 2007. godine određuje po stopi utvrđenoj Uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 153/04), a od 1. siječnja

2008. godine do 30. lipnja 2011. godine po stopi od 14% godišnje, a od 1. srpnja 2011. godine do 31. srpnja 2015. godine prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 01.08.2015. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023. do 31.12.2023. godine po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 1.1.2024. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja na iznos od:
4,40 Eura teče od 31.8.2005. pa do isplate,
4,91 Eura teče od 11.10.2005. pa do isplate,
4,93 Eura teče od 10.11.2005. pa do isplate,
5,39 Eura teče od 13.12.2005. pa do isplate,
3,91 Eura teče od 10.1.2006. pa do isplate,
2,41 Eura teče od 10.2.2006. pa do isplate,
0,19 Eura teče od 13.3.2006. pa do isplate,
2,98 Eura teče od 5.11.2007. pa do isplate,
2,98 Eura teče od 8.12.2007. pa do isplate,
3,01 Eura teče od 7.1.2008. pa do isplate,
3,00 Eura teče od 21.2.2008. pa do isplate,
3,05 Eura teče od 27.3.2008. pa do isplate,
3,08 Eura teče od 27.3.2008. pa do isplate,
11,74 Eura teče od 24.4.2008. pa do isplate,
11,45 Eura teče od 27.5.2008. pa do isplate,
11,33 Eura teče od 23.6.2008. pa do isplate,
11,47 Eura teče od 28.7.2008. pa do isplate,
11,27 Eura teče od 17.9.2008. pa do isplate,
11,28 Eura teče od 29.9.2008. pa do isplate,
11,40 Eura teče od 29.10.2008. pa do isplate,
27,93 Eura teče od 1.12.2008. pa do isplate,
18,30 Eura teče od 24.12.2008. pa do isplate,
31,31 Eura teče od 29.1.2009. pa do isplate,
33,75 Eura teče od 26.2.2009. pa do isplate,
34,84 Eura teče od 30.3.2009. pa do isplate,
31,81 Eura teče od 29.4.2009. pa do isplate,
32,39 Eura teče od 29.5.2009. pa do isplate,
27,75 Eura teče od 30.6.2009. pa do isplate,
24,34 Eura teče od 24.7.2009. pa do isplate,
25,24 Eura teče od 27.8.2009. pa do isplate,
27,04 Eura teče od 30.9.2009. pa do isplate,
26,89 Eura teče od 22.10.2009. pa do isplate,

25,07 Eura teče od 27.11.2009. pa do isplate,
28,49 Eura teče od 30.12.2009. pa do isplate,
31,22 Eura teče od 29.1.2010. pa do isplate,
35,11 Eura teče od 23.3.2010. pa do isplate,
34,22 Eura teče od 30.3.2010. pa do isplate,
39,51 Eura teče od 21.5.2010. pa do isplate,
38,51 Eura teče od 28.5.2010. pa do isplate,
40,46 Eura teče od 22.7.2010. pa do isplate,
57,37 Eura teče od 22.7.2010. pa do isplate,
53,89 Eura teče od 30.8.2010. pa do isplate,
64,53 Eura teče od 30.9.2010. pa do isplate,
60,85 Eura teče od 28.10.2010. pa do isplate,
54,94 Eura teče od 10.11.2010. pa do isplate,
67,41 Eura teče od 30.12.2010. pa do isplate,
80,01 Eura teče od 29.1.2011. pa do isplate,
68,90 Eura teče od 11.4.2011. pa do isplate,
73,17 Eura teče od 11.4.2011. pa do isplate,
68,21 Eura teče od 11.4.2011. pa do isplate,
69,11 Eura teče od 30.5.2011. pa do isplate,
90,11 Eura teče od 21.7.2011. pa do isplate,
92,16 Eura teče od 28.7.2011. pa do isplate,
109,71 Eura teče od 28.9.2011. pa do isplate,
100,69 Eura teče od 28.9.2011. pa do isplate,
54,30 Eura teče od 28.11.2011. pa do isplate,
51,31 Eura teče od 28.11.2011. pa do isplate,
49,33 Eura teče od 30.12.2011. pa do isplate,
53,05 Eura teče od 13.3.2012. pa do isplate,
54,85 Eura teče od 13.3.2012. pa do isplate,
51,53 Eura teče od 29.3.2012. pa do isplate,
53,85 Eura teče od 18.6.2012. pa do isplate,
52,93 Eura teče od 18.6.2012. pa do isplate,
55,27 Eura teče od 18.6.2012. pa do isplate,
52,55 Eura teče od 21.11.2012. pa do isplate,
54,55 Eura teče od 21.11.2012. pa do isplate,
53,83 Eura teče od 21.11.2012. pa do isplate,
96,84 Eura teče od 26.11.2012. pa do isplate,
100,97 Eura teče od 26.11.2012. pa do isplate,
102,96 Eura teče od 7.1.2013. pa do isplate,
101,51 Eura teče od 23.1.2013. pa do isplate,
93,71 Eura teče od 14.3.2013. pa do isplate,
100,34 Eura teče od 21.3.2013. pa do isplate,
100,92 Eura teče od 29.5.2013. pa do isplate,
48,40 Eura teče od 29.5.2013. pa do isplate,
46,94 Eura teče od 28.6.2013. pa do isplate,
45,34 Eura teče od 6.9.2013. pa do isplate,
47,61 Eura teče od 6.9.2013. pa do isplate,
48,83 Eura teče od 26.9.2013. pa do isplate,
48,88 Eura teče od 3.12.2013. pa do isplate,

49,64 Eura teče od 21.1.2014. pa do isplate,
48,64 Eura teče od 21.1.2014. pa do isplate,
50,95 Eura teče od 30.1.2014. pa do isplate,
27,23 Eura teče od 28.4.2014. pa do isplate,
25,27 Eura teče od 28.4.2014. pa do isplate,
27,74 Eura teče od 28.4.2014. pa do isplate,
92,24 Eura teče od 23.6.2014. pa do isplate,
91,33 Eura teče od 23.6.2014. pa do isplate,
91,74 Eura teče od 30.7.2014. pa do isplate,
94,95 Eura teče od 29.9.2014. pa do isplate,
97,66 Eura teče od 29.9.2014. pa do isplate,
97,10 Eura teče od 1.12.2014. pa do isplate,
99,43 Eura teče od 1.12.2014. pa do isplate,
101,02 Eura teče od 16.1.2015. pa do isplate,
100,09 Eura teče od 26.1.2015. pa do isplate,
26,30 Eura teče od 11.3.2015. pa do isplate,
23,75 Eura teče od 30.3.2015. pa do isplate,
26,30 Eura teče od 29.4.2015. pa do isplate,
25,45 Eura teče od 5.6.2015. pa do isplate,
26,30 Eura teče od 1.7.2015. pa do isplate,
25,45 Eura teče od 13.8.2015. pa do isplate,
26,30 Eura teče od 14.9.2015. pa do isplate,
26,30 Eura teče od 28.9.2015. pa do isplate.

b) Na osnovi razlike glavnice iznos od 1.795,24 € uvećano za zakonske kamate koja teku po stopi koja se do 31.12.2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023. do 31.12.2023. godine po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 1.1.2024. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja na taj iznos teče od 30. rujna 2015. pa do isplate.

c) S osnovi „manjka“ iz konverzije iznos od 555.73 Eura uvećano za zakonske kamate koja teku po stopi koja se do 31.12.2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023. do 31.12.2023. godine po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 1.1.2024. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na

svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja na taj iznos teče od 30. rujna 2015. pa do isplate.

d) Na osnovi naplaćene ulazne naknade za obradu kreditnog zahtjeva iznos od 340,81 Eura uvećano za zakonske kamate koja teku po stopi koja se do 31. prosinca 2007. godine određuje po stopi utvrđenoj Uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 153/04), a od 1. siječnja 2008. godine do 30. lipnja 2011. godine po stopi od 14% godišnje, a od 1. srpnja 2011. godine do 31. srpnja 2015. godine prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 01.08.2015. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023. do 31.12.2023. godine po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 1.1.2024. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja na taj iznos teče od 27. veljače 2006. pa do isplate."

III. Dužan je tuženik u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju:

a) Na osnovi neisplaćene zakonske zatezne kamate na preplatu koja je dospjela u trenutku izvršene konverzije, iznos od 1.867,06 €, uvećano za zakonske kamate koja se do 31.12.2022. računaju po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023. do 31.12.2023. godine po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 1.1.2024. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja na taj iznos teče od 30.09.2015. pa do isplate.

IV. Nalaže se tuženiku da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.350,00 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude pa do isplate sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka tvrdi kako je 19. srpnja 2005. sklopila s prednikom tuženika Ugovor o kreditu broj: 216-277/2005, kojim je tuženik tužitelju odobrio kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 44.000,00 CHF obračunatom prema srednjem tečaju za devize tuženika na dan isplate kredita i koji kredit da je isplaćen. Navodi kako je ugovorena obveza povrata iznosa kredita uz valutnu klauzulu u švicarskom franku (CHF), u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju kreditora na dan plaćanja za CHF. Smatra navedenu odredbu ništetnom, što ima za posljedicu primjenu predmetnog Ugovora o kreditu oslobođenog učinaka povrata iznosa kredita uz navedenu valutnu klauzulu. Navodi kako je tim Ugovorom ugovorena i redovna kamatna stopa 5,25% godišnje, koja je tijekom otplate promjenljiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama tuženika. Navodi kako se o tim odredbama tužiteljicu nije pravilno informiralo, a nije o istima imala ni mogućnost pregovaranja, što se rezultiralo neravnotežom u pravima i obvezama na štetu tužiteljice. Stoga smatra predmetne ugovorne odredbe ništetnima, a u pogledu ništetnosti poziva se na postupak za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, i to presudu Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/12 od 4. srpnja 2013., koja je u pogledu ništetnosti odredbe o promjenljivoj kamatnoj stopi potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda broj: Pž-7129/13 od 13. lipnja 2014., a u pogledu ništetnosti vezivanja otplate uz valutu CHF je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda broj: Pž-6632/17 od 14. lipnja 2018., koje presude smatra obvezujućima i u ovome postupku u smislu utvrđenja postojanja povrede kolektivnih prava i interesa korisnika potrošačkih kredita od strane ovdje tuženika, odnosno utvrđenja korištenja ništetnih odredbi ugovora o potrošačkim kreditima kojima je ugovorena obveza povrata kredita vezana uz valutnu klauzulu u švicarskom franku i kojima je ugovorena promjenljivosti kamatne stope u skladu s odlukama banka. Stoga smatra kako tužiteljica ima pravo na povrat preplaćenih iznosa u odnosu na iznose koje bi tuženiku bila dužna platiti da se od početka otplate za cijelo vrijeme primjenjivala otplata bez valutne klauzule, kao i preplatu u odnosu na iznose koje bi bila dužna platiti da tuženik nije mijenjao kamatnu stopu po svojim odlukama. Nadalje, navodi kako je s tuženikom zaključila Dodatak Ugovoru o kreditu kojim je gore navedeni Ugovor o kreditu konvertiran u valutu euro sukladno ponudi tuženika na koju je isti obvezan temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015), no da se provedbom konverzije i zaključenjem Dodatka tužiteljica ni na koji način nije odrekla svojih prava i potraživanja temeljem utvrđenja ništetnosti gore navedenih odredbi osnovnog Ugovora o kreditu, a niti sklapanje istog predstavlja bilo kakvu konvalidaciju učinaka ništetnosti do dana konverzije, odnosno sklapanja Dodatka.
Stoga postavlja kondikcijski zahtjev za povrat preplaćenog svaki mjesec iznose anuiteta koji su se zbog povećanja tečaja CHF spram kune povećali u odnosu na kunske iznose po ugovorenom tečaju na dan isplate kredita, kao i koji su se povećali zbog promjene kamatne stope u skladu s odlukama banke, koji zahtjev specificira podneskom od 06. studenoga 2025. u visini 4.771,20 eura (na ime preplate zbog rasta anuiteta) sa zateznom kamatom koja teče na svaki pojedinačni iznos preplate od dospjeća do isplate, u visini 1.795,24 eura (na ime razlike glavnice) sa zateznom kamatom koja teče na svaki pojedinačni iznos preplate od dospjeća do isplate i u visini 555,73 eura (na ime "manjka" iz konverzije) sa zateznom kamatom od 31.12.2022. do isplate, iznosa od 340,81 eura (na ime naplaćene ulazne naknade) sa zateznom kamatom od 27. veljače 2006. do isplate koji postavlja kao glavni zahtjev.

Uz glavni zahtjev tužiteljica postavlja i eventualno kumulirani zahtjev kojim potražuje isplatu iznosa od 1.867,06 eura (na ime neisplaćene zakonske zatezne kamate na pretplatu koja je dospjela u trenutku izvršene konverzije) sa zateznom kamatom od 30. rujna 2015. do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava tužbeni zahtjev, uključujući pravnu osnovu, visinu i izračun te činjenice i razloge kojima je tužitelj obrazložio tužbu. Ističe prigovor zastare te osporava aktivnu legitimaciju tužiteljice, navodeći da su osim tužiteljice i treće osobe otplaćivale obveze po kreditu. Navodi da su tužiteljica i tuženik sklopili Dodatak ugovoru o kreditu od 25. siječnja 2016. kojim je, po zahtjevu tužiteljice, izvršena konverzija predmetnog kredita s CHF valutnom klauzulom u kredit s EUR valutnom klauzulom te da su sve uplate, i s osnove povišenja kamatne stope tijekom otplate, kao i s osnove povišenja CHF tečaja tijekom otplate, uzete u obzir prilikom izrade konverzije i iskorištene, odnosno uračunate za otplatu usporednog EUR kredita, u skladu s odredbama ZID ZPK/15. Ukazuje na to da je sukladno članku 19.d. ZID ZPK/15 prije objave kalkulatora konverzije banka bila dužna pribaviti mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 19.c ZID ZPK/15, te takvo mišljenje objaviti na svojim mrežnim stranicama. Navodi kako je sklopljeni pravni posao povodom tužiteljeva prihvata konverzije, koji je tuženik morao prihvatiti pod prijetnjom zakonom propisanih sankcija, pravni posao kojim su stranke, isključivo po izboru tužitelja, riješile sve svoje pravne odnose, prije i poslije konverzije, na način propisan zakonom. Nakon toga, sklapao se spomenuti pravni posao koji je po sili zakonskog uređenja, uključivao: promjenu valute kredita iz CHF u EUR, promjenu kamatne stope od datuma sklapanja ugovora do sklapanja dodatka ugovoru te i ubuduće, na način da se umjesto svih onih promjenjivih kamatnih stopa koje su bile primjenjivane u otplati kredita u CHF primjenjuje sve one promjenjive kamatne stope – prikazane u apsolutnom iznosu - koje je vjerovnik primjenjivao kod kredita u EUR, utvrđenja preostalog iznosa neotplaćene glavnice kredita u EUR, te sporazuma o raspolaganju preplatom, odnosno podmirenju manje uplaćenog iznosa. Navodi i kako je Vrhovni sud potvrdio kako „sporazum o konverziji“ sklopljen na osnovi ZID ZPK/15, „ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Na temelju svega navedenog, tuženik predlaže da sud, nakon provedenog postupka, odbije tužbeni zahtjev u cijelosti i naloži tužiteljici da tuženiku naknadi troškove postupka.

3. Tuženik je podneskom od dana 19. studenoga 2025. godine naveo kako se protivi i preinaci tužbe iz podneska tužiteljice kojim je tužiteljica nakon provedenog financijskog vještačenja uskladila visinu glavnog tužbenog zahtjeva s nalazom i mišljenjem te postavila i eventualno kumulirani zahtjev. Sud je takvu preinaku dopustio, s obzirom je odredbom čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. - dalje u tekstu: ZPP) propisano da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave, ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, što u konkretnom slučaju sud smatra, s obzirom da tužitelj ne raspolaže takvim stručnim znanjem kakvo je potrebno da bi se točno utvrdio iznos preplata i obračunatih zateznih kamata, što je u skladu i sa zaključkom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Su IV - 162/2021 sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog u Zagrebu, 26. studenoga 2021., kojim je zauzet izričit stav da je u predmetima po tužbama korisnika kredita u švicarskim francima dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem.

4. Predmet spora je potraživanje tužiteljice prema tuženiku s obzirom na ništetnost odredbi iz predmetnog Ugovora o kreditu, sklopljenog između stranaka 19. srpnja 2005., kojima je ugovoreno da se kredit otplaćuje u kunskoj protuvrijednosti valute švicarski franak obračunato po srednjem tečaju kreditoravažećem za CHF na dan plaćanja, kao i onih kojima je ugovoreno da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukom banke. Sporno je pitanje je li takvo potraživanje zastarjelo, je li tužiteljica aktivno legitimirana u ovome postupku, ima li tužiteljica svojstvo potrošača te je li tužiteljica izgubila pravo na povrat plaćenoga po ništetnoj odredbi o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak i o kamatnoj stopi koja je promjenljiva u skladu s odlukom tuženika s obzirom na sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu u skladu s odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine 102/2015 - u nastavku „ZID ZPK/15“).

5. Radi utvrđivanja navedenih spornih okolnosti, sud je tijekom dokaznoga postupka izveo sve po strankama predložene dokaze.

6. Osim navedenih dokaza koji su izvedeni, nijedna od stranaka nije stavljala druge dokazne prijedloge, tako da su u ovome postupku izvedeni svi predloženi dokazi.

7. Sud je, na temelju odredbe čl. 8. ZPP-a i provedenog dokaznog postupka, a cijeneći izvedene dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, utvrdio da je glavni tužbeni zahtjev djelomično osnova, a djelomično neosnovan, a da je eventualno kumulirani tužbeni zahtjev osnovan.

8. Na spornu okolnost ništetnosti predmetnih odredbi Ugovora o valutnoj klauzuli vezanoj uz valutu CHF i kamatnoj stopi promjenljivoj u skladu s odlukama banke, izvršen je uvid u predmetni Ugovor o kreditu od 19. srpnja 2005., u kojemu je ugovoreno da se kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti valute CHF obračunatoj po srednjem tečaju kreditora važećem za CHF na dan plaćanja te kako je redovna kamata promjenljiva temeljem Odluke o kamatnim stopama tuženika.

9. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-6632/17-10 od 14. lipnja 2018., kojom je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., pravomoćno je utvrđeno da je da je tuženica u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženica kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 01.06.2004. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine do 31.12.2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, dok je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-7129/13 od 13. lipnja 2014. utvrđeno da je tuženica u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda

traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženice i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženica kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tužene o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 10.09.2003. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

10. Navedenom pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., dakle, riješeno je prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, a kojim odredbama je bila ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom trajanja ugovornih obveza promjenljiva u skladu s jednostranim odlukama banke, kao i prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

11. Što se tiče pravnih učinaka presude donesene po kolektivnoj tužbi, valja reći da je odredbom čl. 502.c ZPP propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ZPP-a (kolektivna tužba) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

12. Na okolnost aktivne legitimacije, svojstva potrošača te informiranosti tužiteljice o parametrima bitnim za donošenje valjane odluke temeljene na potpunoj obavijesti, saslušana je tužiteljica, dok drugih dokaznih prijedloga na te okolnosti nije bilo u ovome postupku.

13. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu sklopila jer su joj bila potrebna sredstva za refinanciranje ranijeg stambenog kredita kojim da je kupila stan u Sinju u kojem da stanuje s obitelji, da ga je uvijek koristila samo za stanovanje te da ta nekretnina nije korištena za obavljanje ikakve djelatnosti. U banci joj je ponuđen ovaj kredit i bankovna službenica da ju je uvjeravala da je ovaj kredit najpovoljniji, nuđeno joj je više opcija, ali da joj je službenica u banci ponavljala da je upravo ovaj kredit koji je uzela najpovoljniji.

14. Iskaz tužiteljice je prihvaćen, s obzirom da je iskazivala životno i logično te je u skladu s ostalim dokazima izvedenima u ovome postupku, a osobito ispravama koje prileže spisu.

15. Odredbom čl. 5. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 125/07 i 79/07, dalje: ZZP) potrošač je definiran kao svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. S obzirom na prihvaćen iskaz tužiteljice, iz kojega proizlazi kako su sredstva iz Ugovora o kreditu iskorištena isključivo za refinanciranje kredita za kupnju nekretnine za stanovanje, to sud zaključuje da je tužiteljica sklopila predmetni Ugovor o kreditu u svojstvu potrošača. Također, na temelju iskaza tužiteljice utvrđeno je kako ona nije imala mogućnost pregovaranja o predmetnim odredbama ugovora niti su joj pružene informacije na temelju kojih bi mogla procijeniti rizik sklapanja takvog ugovora, a upravo ovakav ugovor ponuđen joj je kao najpovoljnija opcija. Utvrđeno je i da je tužiteljica uplatila sve rate.

16. Odredbom čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, dalje: ZOO) propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a tužiteljica je postavila kondemnatorni zahtjev na isplatu iznosa koji su plaćeni tuženiku na temelju ništetnih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu, čija ništetnost je utvrđena presudom u kolektivnom sporu, iz čega jasno proizlazi da se radi o pojedinačnoj parnici vezanoj za utvrđenja iz kolektivnog spora, s obzirom i na utvrđenje u ovome postupku kako tužiteljica ima svojstvo potrošača te kako nije bila informirana od tuženika u pogledu rizika sklapanja ugovora vezanog uz valutu švicarski franak niti joj je bilo objašnjeno na koji način će se mijenjati kamatna stopa, odnosno, ugovoreno je da ta promjena ovisi isključivo o jednoj strani, to jest, tuženiku.

17. Stoga, s obzirom da je na temelju uvida u Ugovor o kreditu od 19. srpnja 2005., utvrđeno da se pravni učinci pravomoćne presude iz kolektivnog spora protežu i na odredbe predmetnog Ugovora o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak i o promjenljivoj kamatnoj stopi po odluci banke, s obzirom na razdoblje u kojemu je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen, kao i s obzirom da je korištena ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to su predmetne ugovorne odredbe, u dijelu kojim je ugovorena protuvrijednost valute CHF i otplata u toj protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora na dan dospjeća, kao i promjenljiva kamatna stopa po odluci banke, ništetne.

18. S obzirom da se radi o ništetnim odredbama, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, odnosno, sukladno čl. 323. ZOO-a, tuženik je dužan vratiti tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim. Dakle, tužitelj bi imao pravo na povrat u dijelu u kojem je njegova obveza preplaćena, i to kao razliku između iznosa obračunatog po tečaju za valutu CHF primijenjenog kod otplate i tečaja na dan isplate kredita, kao i razliku plaćenu po osnovi promjene kamatne stope u odnosu na onu koja je određena kao početno ugovorena.

19. Međutim, s obzirom da su stranke 25. siječnja 2016. sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj 102/2015), kojim je izvršena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u Eur, to je cjelokupan iznos koji je tužiteljica uplatila do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur. Kako je cjelokupni iznos svih uplata koje je tužiteljica izvršila do datuma konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po novom eurskom kreditu, to nije preostao nikakav iznos preplate koji bi se u ovome postupku tužiteljici mogao vratiti. Naime, tuženik je na temelju kogentnih odredbi čl. 19.c ZIDZPK u izračun konverzije uvrstio sve iznose koje je za vrijeme otplate kredita primio od tužiteljice, uključivo i sve iznose koje je primio uz primjenu valutne klauzule u CHF, a to uključuje i razliku između stvarno naplaćenog anuiteta koji je obračunat prema primijenjenom tečaju i tečaja koji je bio važeći na dan korištenja kredita te je postignuta suglasnost o korištenju preplate po konverziji kredita vezanog za CHF valutnu klauzulu, dok ta razlika koju tužiteljica zahtijeva tužbom, nakon zaključenog Dodatka nije sada u imovini tuženika bez pravne osnove pa nisu ispunjene pretpostavke za povrat propisane čl. 1111. ZOO.

20. Pritom se ne može prihvatiti shvaćanje da je eurski kredit trebalo zatvoriti i u većem dijelu od onoga kako je obračunato, s obzirom da je navedeno provedeno u skladu s metodologijom i postupkom propisanim odredbama ZID ZPK, a koji Zakon je prošao ocjenu ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske u postupku ocjenjivanja suglasnosti s Ustavom RH ZID ZPK/15 (U-I/3685/2015) odlukom od 4. travnja 2017. ocijenio je spomenuti Zakon usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske i nije prihvatio prijedlog većeg broja predlagatelja fizičkih osoba te osam kreditnih institucija za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti Zakona s Ustavom, ocjenjujući u opisanim okolnostima da ZID ZPK/15 zadovoljava kriterije formalne i materijalne ustavnosti. Dakle, imajući u vidu da je predmetni Dodatak Ugovoru o kreditu sklopljen na temelju (prisilnog) propisa koji je uspješno prošao test ocjenjivanja ustavnosti u ustavnosudskom postupku, valja zaključiti da njegove odredbe obvezuju stranke jer nemaju elemenata koji bi im davali obilježje nepoštenosti i imali za posljedicu njegovu ništetnost (tako i VSRH u odluci Rev-637/2019-2 od 15. studenoga 2022.).

21. Međutim, tužiteljica je tužbom zatražila i zatezne kamate pozivom na odredbu članka 1111. ZOO-a, i to od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do konverzije. Taj dio, kako je razvidno iz naprijed navedenih odredaba, nije obuhvaćen obračunom konverzije uređenim posebnim propisom, kao što nije uključen ni u iznose koje snose potrošači, pa je u tom dijelu opravdano intervenirati prihvaćanjem tužbenog zahtjeva na temelju općeg propisa, ZOO-a, na čiju primjenu upućuje odredba članka 4. ZZP-a. Dakle, ostala je i nadalje obveza plaćanja nepodmirenih pripadajućih zateznih kamata na pojedinačne iznose obračunatih od dana dospijeća svakog pojedinog iznosa do dana prestanka obveze (izvršenom konverzijom), a koja obveza proizlazi iz odredbe čl. 1115. ZOO.

22. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. naveo je kako pravno shvaćanje izraženo u odluci broj Rev-586/2019-14 od 21. prosinca 2022. koje slijedi pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela od 13. i 20. prosinca 2022. broj Su-IV-33/2022-21, a koja je imala funkciju proširenoga sudskog vijeća, glasi:
„Potrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ('Narodne novine' broj 102/15), nakon sklapanja tog sporazuma, ima pravo u skladu s općim propisom iz članka 1111. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ('Narodne novine' broj 35/05 -

dalje: ZOO) na isplatu pripadajućih zateznih kamata na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s člankom 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije.“.

22.1. U istoj odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske, u svrhu ujednačavanja sudske prakse najvišeg suda, zauzima stajalište da potrošač, koji je sklopio dodatak ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15, nakon sklapanja dodatka ugovoru, po osnovi ništetnosti ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i promjeni kamatne stope više nema pravo na povrat više plaćenih iznosa, osim onih iznosa koji nisu bili predmet obračuna konverzije kredita u smislu članka 19.c u vezi s člankom 19.e ZIDZPK/15 (npr. zakonska zatezna kamata na razliku plaćenih pojedinih mjesečnih anuiteta).

23. U ovome postupku provedeno je financijsko vještačenje po Centru za vještačenje d.o.o., a nalaz i mišljenje od 29. svibnja 2025. prihvaćen je u cijelosti, s obzirom je jasan i razumljiv, u njemu je potpunosti odgovoreno na zadatak postavljen od suda, dok nijedna od stranaka nakon dopune nalaza i mišljenja od dana 24. listopada 2025. godine nije imala primjedbi niti je ijedna od stranaka imala kakvih drugih dokaznih prijedloga na tu okolnost.

24. Tako je vještak u prihvaćenom nalazu i mišljenju naveo kako su stranke zaključile 19. srpnja 2005. Ugovor o kreditu sa sljedećim osnovnim ugovornim elementima: iznos kredita je kunska protuvrijednost od 44.000,00 CHF obračunato po srednjem tečaju kreditora na dan isplate, rok otplate 25 godina (300 mjeseci), otplata u jednakim mjesečnim anuitetima, promjenjiva kamatna stopa redovnih kamata, koja je na dan sklapanja Ugovora iznosila 5,25 % godišnje, prema prometu po kreditu, dospijeće prve obveze bilo je 27. srpnja 2005., a sljedeće svakog zadnjeg dana u mjesecu, otplata mjesečnih anuiteta, iskazanih u valuti, u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora na dan plaćanja. Kredit je isplaćen 27. srpnja 2005., s kojim danom je srednji tečaj kreditora za valutu CHF iznosio 4,668751 kn za 1 CHF. Stranke su zaključile 25. siječnja 2016. Dodatak Ugovoru o kreditu, sa sljedećim osnovnim elementima: na dan 30. rujna 2015. nedospjela glavnica konvertiranog kredita u EUR iznosi 17.332,58 EUR, prema izračunu konverzije od 30. rujna 2015. uplatama po kreditu u CHF iskazana je preplata u odnosu na konvertirani kredit u EUR za iznos od 555,73 EUR (konvertirani iznos). Prema prometu po kreditu proizlazi kako se u razdoblju od sklapanja Ugovora o kreditu do konverzije u kredit uz valutnu klauzulu u EUR (izračun od 30. rujna 2015.), kamatna stopa više puta mijenjala, te je iznosila: 5,25% godišnje od prvog anuiteta do zaključno anuiteta s dospijećem 31. kolovoza 2007., 5,50% od 01. rujna 2007. do 29. veljače 2008., 6,20% od 01. ožujka 2008. do 30. rujna 2008., 6,75% od 1. listopada 2008 do 30. studenoga 2010. godine.

U skladu s utvrđenjima i izračunima iz nalaza, na temelju postavljenih zadataka, vještak je mišljenja da, zatezne kamate na preplaćene mjesečne iznose, po osnovu rasta kamatne stope i rasta tečaja za otplatu iznad tečaja koji je vrijedio na dan isplate kredita obračunate za razdoblje do dana izračuna konverzije dana 30. rujna 2015. godine iznose 1.867,06 eura.

24.1. S obzirom da je po predmetnom kreditu provedena konverzija te da iz takvog obračuna proizašla preplata (koja je tužitelju priznata kao umanjenje obveze po konvertiranom kreditu), na izračunate iznose razlike po obje utužene osnove obračunate su zatezne kamate za razdoblje od prvog dana nakon dospijeća svakog pojedinog izračunanog iznosa razlike pa do obračunskog dana konverzije. Propis koji je primijenjen su odredbe Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/2005 i dr.) i to konkretno odredbe čl. 29. st. 1. i čl. 172. navedenog zakona kojima je

propisano da eventualna podmirenja obveze imaju jasan zakonom propisani redoslijed podmirenja, prema kojem se zatezne kamate svakako podmiruju prije glavnice. Korisnik kredita kao vjerovnik preplate priznate u konverziji nema pravo na zatezne kamate na taj iznos, a koje bi mu po općem propisu pripadale za razdoblje od 1. listopada 2015. pa do dana s kojim će se preplata u skladu sa zakonom iskoristiti.

25. Kako je prethodno obrazloženo da tužiteljica ima pravo na zateznu kamatu na više plaćene iznose koje joj je kao potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s čl. 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s čl. 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev 586/2019 od 21. prosinca 2022. i Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025), a vještak je u nalazu i mišljenju koje je u cijelosti prihvaćeno sačinio obračun tih zateznih kamata to je prihvaćen eventualno kumulirani zahtjev koji glasi upravo na taj iznos (točka III. izreke), dok je dio glavnog zahtjeva iz naprijed navedenih razloga, odbijen kao neosnovan (točke II. izreke).

25.1. Pritom valja navesti kako u konkretnom slučaju eventualno kumulirani zahtjev nije sadržan u glavnom zahtjevu u cijelosti, s obzirom da se eventualno kumuliranim zahtjevom, u kojemu su zatezne kamate obračunate u apsolutnom iznosu, a za razdoblje od pojedine preplate do izvršene konverzije te na takav iznos tužitelj potražuje i procesnu kamatu od postavljanja takvog zahtjeva do isplate.

26. Na dosuđeni iznos dosuđena je tužiteljici i zatezna kamata koja na taj iznos teče od dana konverzije.

27. U odnosu na institut zastare mjerodavna pravna norma je ona iz članka 241. ZOO, prema kojoj se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, a vezano uz odredbe čl. 502.a – 502.h ZPP, kojima je reguliran procesnopravni institut podnošenja tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Stoga je utvrđeno da je vođenjem kolektivnog spora došlo do prekida zastare u smislu članka 241. ZOO, jer u protivnom vođenje postupka kolektivne zaštite u opisanim okolnostima ne bi imalo smisla i pravna norma bila bi lišena svog korisnog učinka (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.). Zastara restitucijskog zahtjeva u ovome predmetu bila je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe te je počela ponovno teći (ispočetka) od dana kada je postala pravomoćna odluka povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj P-1401/2012 (koja je postala pravomoćna 13. lipnja 2014. u odnosu na ništetnost ugovorene promjenljive kamatne stope, odnosno 10. lipnja 2018. u odnosu na ništetnost vezanosti za valutu CHF), stoga zastara u ovom slučaju ponovno teče od 14. lipnja 2014. za povrat po osnovi preplate zbog kamatne stope, a od 11. lipnja 2018. za povrat po osnovi preplate zbog valutne klauzule, a kako je zastarni rok za restituciju u ovome slučaju opći petogodišnji zastarni rok iz članka 225. ZOO, to potraživanje tužitelja nije zastarjelo.

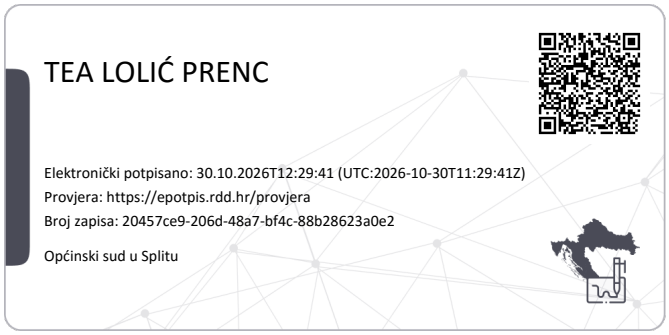
28. S obzirom na navedeno, sud je odbio kao neosnovan dio glavnog tužbenog zahtjeva, a prihvatio eventualno kumulirani tužbeni zahtjev te naložio tuženiku isplatiti tužiteljici iznos na način naveden u izreci ove presude.

29. Što se zahtjeva za naknadu troškova postupka tiče, u predmetnom slučaju na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP odlučeno je o troškovima postupka, a s obzirom na uspjeh tužiteljice u sporu u cijelosti. Naime, tužiteljica je postavila glavni i eventualno

kumulirani tužbeni zahtjev, koji je sud prihvatio u cijelosti, pri čemu u odnosu na glavni i prvi eventualno kumulirani zahtjev nije nastao nikakav poseban trošak, tako da se u pogledu troška ima smatrati da je tužiteljica u sporu uspjela u cijelosti. Takvo shvaćanje proizlazi i iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 451/22 od 3. listopada 2023., u kojoj je navedeno da kada je sud odbio glavni tužbeni zahtjev, a prihvatio je podredni (eventualno kumulirani) tužbeni zahtjev pri čemu u odnosu na eventualno kumulirani tužbeni zahtjev nije nastao nikakav posebni trošak, tužiteljica je uspjela u sporu u cijelosti i pripada joj parnični trošak u cijelosti. Tužiteljici je priznat trošak sastava tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - Narodne novine broj 138/23, dalje: Tarifa), trošak sastava podnesaka od 01. lipnja 2023., 18. ožujka 2025., 29. travnja 2025., 03. rujna 2025., 06. studenoga 2025., 12. studenoga 2025., 08. srpnja 2026. u visini od 7 x 100 bodova za svaki (Tbr. 8/1 Tarife) te trošak zastupanja na ročištima 11. ožujka 2025., 14. travnja 2025., 09. listopada 2025., 05. veljače 2026., 14. svibnja 2026., 27. kolovoza 2026. u visini od 6 x 100 bodova za svako (Tbr. 9/1 Tarife), što čini ukupno 1.400 bodova, a uvećano za vrijednost boda od 2,00 Eur daje 2.800,00 eura, a uvećano za porez na dodanu vrijednost (700,00 eura), čini iznos od 3.500,00 Eur. Tužitelju je dosuđena naknada predujma za vještačenje u visini od 850,00 Eur, tako da je tužiteljici dosuđena naknada troškova u visini od 4.350,00 Eur. Na tako određen trošak tužiteljici su dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude do isplate, na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Sinju, dana 23. listopada 2026. godine

S U T K I N J A :
Tea Lolić Prenc

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dostave prijepisa presude. Žalba se izjavljuje pismeno u tri primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud neće dostavljati presudu prema odredbama Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 25/13) o dostavi pismena. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, sud će na ročištu uručiti ovjereni prijepis presude. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasne ploče sudova osam dana, računajući od dana kada je održano ročište za objavu. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335. ZPP-a).

Dostaviti:

1. pun. tužitelja odvj. Jure Grbavac, Split
2. pun. tuženika odvj. društvo Knezović i partneri, Zagreb

Broj zapisa: **9-3088f-7277a**

Kontrolni broj: **00074-2793d-3b113**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.